

Spørger

[Redacted]
[Redacted]
[Redacted]

Østbanegade 123
2100 København Ø

Telefon 72 22 18 18
E-mail via www.skat.dk/kontakt
www.skat.dk

21 maj 2013

[Redacted]
[Redacted]

Repræsentant

Bilbranchen

Att.: Chefjurist Nils Suhr Andersen

Hannemanns Allé 25

2300 København S

Bindende svar

Nr.	Spørgsmål	Spørgers opfattelse	SKATs indstilling	Skatterådets svar
1	Kan det bekræftes, at spørger, som er bilforhandler, kan anvende sin indkøbspris som afgiftspligtig værdi, når der udtages en fabriksny bil til demonstrationsbrug, forudsat at tilsvarende bil er handlet til uafhængig tredjemand til tilsvarende pris?	Ja	Nej	Nej

Anmodningens dato mv.

Anmodningen er modtaget d. 9. januar 2013.

Gebyret er registreret indbetalt d. 11. januar 2013.

Beskrivelse af de faktiske forhold

Spørger er en bilforhandlervirksomhed, som repræsenteres af en brancheorganisation på baggrund af en samtykkeerklæring om partsrepræsentation.

Spørgsmålet omhandler beregning af registreringsafgift for en [Redacted] 5 dørs, som bilforhandleren påtænker at udtage til demonstrationsbrug. Bilen har en vejledende udsalgspris på 229.994 kr. Prisen uden forhandleravance er 211.215 kr. Spørger oplyser, at begge priser indeholder de elementer, som er omhandlet i registreringsafgiftslovens § 8, stk. 1. Spørger oplyser, at bilen sælges til flådeejere til 211.215 kr., men der forekommer også salg til private til denne pris.

Spørgers opfattelse og begrundelse

Det er spørger egen opfattelse, at spørgsmålet skal besvares med ja. Efter registreringsafgiftslovens § 8, stk. 1, er afgiftsgrundlaget bilens "almindelige pris, indbefattet merværdiafgift, men uden afgift efter denne lov, ved salg til bruger her i landet". Den almindelige pris har altid været den pris, der blev aftalt mellem forhandleren og den konkrete bruger.

Med lovens § 8, stk. 9, er gruppen af brugere udvidet til også at omfatte bl.a. forhandlere, leasingselskaber og udlejningsselskaber, når sådanne virksomheder afgiftsberigtiger biler som udtages til eget brug. Dette blev beskrevet i bemærkningerne til L94 og er klart beskrevet i SKATs nyhedsbrev af 14. maj 2012, hvor det anføres:

"Forhandlere, der udtager et køretøj til eget brug og en leasingvirksomhed, der erhverver et køretøj med henblik på leasing, anses som bruger på lige fod med alle andre."

Reglen om den "almindelige pris" er uændret og registreringsafgiften skal derfor beregnes af den pris, som er aftalt mellem køber og sælger.

Dette fremgår ligeledes af ministerens svar under behandlingen af L94 bl.a. på spørgsmål 13 og 16. Herefter er det den almindelige markedsdannende pris for en bil, som danner grundlag for beregning af registreringsafgiften, uanset om bilen er en demo-/leasingbil eller den bliver solgt på normalt vis.

Med henvisning til svaret på spørgsmål 13 anførte ministeren endvidere, at der "også efter lovforslagets regler, kan betales forskellig registreringsafgift af to ens biler, eksempelvis hvis et leasingselskab kan forhandle sig frem til en lavere pris ved køb af flere biler end en forbruger, der køber en enkelt bil. Bilens handelspris skal således afspejle den almindelige pris ved salg til bruger, givet omstændighederne ved handlen."

Når køberen er en forhandler, vil den almindelige pris derfor være den pris, som forhandleren har aftalt med sælger (importøren), dvs. forhandlerens indkøbspris.

Spørger har vedlagt et bilag, hvoraf følgende prisberegninger fremgår:

Priskalkulation før nedslag:

Netto	Avance	Ekskl. moms	Moms	Standard	Reg. afgift	Fradrag *1)	Udsalgspris	Friværdi
██████	██████	██████	██████	██████	██████	██████	██████	██████

Priskalkulation efter nedslag:

Netto	Avance	Ekskl. moms	Moms	Standard	Reg. afgift	Fradrag *1)	Udsalgspris	Friværdi
██████	██████	██████	██████	██████	██████	██████	██████	██████

*1) Fradrag består af:

Selealarm	kr.	600
<u>Brændstof</u>	<u>kr.</u>	<u>16.000</u>
Samlet	kr.	16.600

Rabat på avance ([redacted])	i alt kr. [redacted]
Skatteværdi ([redacted])	i alt kr. [redacted]
Beskatning p.a. ([redacted])	i alt kr. [redacted]

Beskatning p.a. beregnes på følgende vis for biler 0-3 år:

25 % af bilens værdi ≤ kr. 300.000, dog min. kr. 160.000 kr.

+ 20 % af bilens værdi > kr. 300.000

+ årlig grøn ejerafgift

Bemærk at for biler, der er 3 år og derover, falder skatteværdien til 75 % af bilens nyvognspris, hvorefter der regnes efter samme regler.

Bilen efter nedslag inkl. eftermonteret ekstraudstyr:

Køretøjets nettopris	kr. [redacted]
Registreringsafgift	kr. [redacted]
Leveringsomkostninger	kr. [redacted]
Nr. plader	kr. [redacted]
Udstyr (eftermonteret)	kr. [redacted]
Moms køretøjet	kr. [redacted]
Moms af leveringsomk.	kr. [redacted]
Moms af udstyr	kr. [redacted]
	kr. [redacted]
Samlet pris	kr. [redacted]

Rådgiver har afgivet følgende høringsvar til udkastet til sagsfremstilling:

SKAT har ved brev af 13. marts 2013 fremsendt udkast til indstilling til bindende svar på spørgsmål stillet af Bilbranchen, som repræsentant for [redacted] om grundlaget for registreringsafgift af biler, der udtages af en forhandler som demonstrations- eller værkstedsbil til anvendelse i driften.

Bilbranchen har spurgt, om [redacted] som forhandler kan afgiftsberigtige sådanne biler på grundlag af bilens købspris uden forhandleravance. SKAT indstiller i udkastet, at Skatterådet svarer nej til spørgsmålet.

SKAT anfører:

"Det er imidlertid SKATs opfattelse, at en forhandlervirksomhed ikke kan anvende sin indkøbspris hos importøren – eller sin salgspris til en flåde-ejer/leasingselskab – som grundlag for afgiftsberigtigelse ved udtagelse af en demobil til brug i virksomheden. Der vil typisk være tale om, at forhandleren udtager et enkelt køretøj eller nogle få køretøjer, som er indkøbt med henblik på videresalg¹.

I anmodningen om bindende svar anfører spørger. "...men der forekommer også salg til private til denne pris." Enkelte salg til private købere til den lave pris, kan efter SKATs opfattelse ikke ændre på, at grundlaget for forhandlerens afgiftsberigtigelse er den almindelige pris ved salg til bruger her i landet. Det er "den rigtige markedspris" for køretøjet ved salg af et enkelt køretøj til en uafhængig køber, der er forhandlerens grundlag for afgiftsberigtigelse."

¹ Køretøjer til demonstrations- og værkstedsbrug er ikke indkøbt til lager til videresalg.

Selv om SKAT indstiller, at der svares nej på spørgsmålet, angiver SKAT ikke, hvilken pris forhandleren så skal anvende.

I indstillingen gengiver SKAT bilens listepriis, men angiver ikke, at det er listepriis, forhandleren skal anvende som afgiftsgrundlag. Det betyder, at forhandleren på grundlag af SKATs indstilling fortsat står uden vejledning om, hvilken pris han skal anvende. Den eneste oplysning, forhandleren får ud af SKATs indstilling, er, at han ikke må anvende indkøbsprisen. Forhandleren véd fortsat ikke, hvilken pris han så skal anvende. Forhandleren befinder sig hermed fortsat i en fuldstændig usikker og uforudsigelig juridisk position. Det er klart i strid med kravet om, at skatter skal have utvetydig lovhjemmel.

SKATs opfattelse af faktum og jus bestrides. SKATs opfattelse er baseret på en fejlagtig anvendelse af loven.

SKAT anfører, at retstilstanden ”Med lovforslaget vendes tilbage til lovens udgangspunkt, hvorefter afgiftsgrundlaget for et køretøj er køretøjets almindelige pris ved salg til bruger her i landet.”

Reglen om anvendelsen af ”den almindelige pris ved salg til bruger her i landet” har imidlertid været gældende siden lovens gennemførelse i 1956. Det er vanskeligt at se, hvilket nyt der er i at vende tilbage til en gældende regel. Nævnte del af bemærkningerne indeholder således ikke noget fortolkningsbidrag.

Det er dog rigtigt, at hovedreglen var afvejet som følge af SKATs praksis efter Landsskatterettens kendelser i 2002/2003, således at mindstebeskatningsprisen kunne anvendes som afgiftsgrundlag ved udtagning.

Med L94 indførtes tre nye regler, der skal afskaffe mindstebeskatningsprisen og give en sikrere og mere forudsigelig anvendelse af hovedreglen i § 8, stk. 1, 1. pkt., både for de afgiftspligtige og for myndigheden.

SKATs indstilling til bindende svar medfører imidlertid en ny og forøget usikkerhed om hovedreglens anvendelse stik imod hensigten med L94.

De tre regler er

- 1 Den afgiftspligtige værdi må ikke være lavere end den pris, der er betalt for køretøjet,
- 2 Interesseforbundne parter skal afgiftsberigtige på grundlag af armslængdepriser og
- 3 Forhandlere, leasingselskaber, udlejningselskaber mv. anses for at være brugere.

Afgiftsgrundlaget efter § 8, stk. 1, 1. pkt., er bilens almindelige pris ved salg til bruger. Indtil oktober 1996 var bilens almindelige pris ved salg til bruger listepriis, idet det var tilladt at anvende bindende udsalgspriser. Listepriis udgjorde den faktiske pris og var dermed den samme som fakturapriis. Blev bilen solgt til en højere pris end listepriis, f.eks. som følge af ekstraudstyr, skulle

denne højere pris anvendes ved afgiftsberegningen, og afgiftsgrundlaget var således også i dette tilfælde fakturaprisen.

Fra 1. oktober 1996 blev bindende udsalgspriser afskaffet af konkurrenceretlige årsager, og de faktiske salgspriser, dvs. fakturapriserne, kom derfor til at variere. I overensstemmelse hermed har fakturaprisen fortsat udgjort ”den almindelige pris” og dermed afgiftsgrundlaget.

Den almindelige pris har således altid været den pris, der aftales mellem sælgeren og brugeren. Registreringsafgiften er derfor – på linje med momsen – en værdiafgift. Der er ikke med L 94 indført regler, der ændrer dette.

I den foreliggende forespørgsel afgiftsberigtiges der ikke på grundlag af priser under fakturaprisen. Der er heller ikke tale om at afgiftsberigtige køretøjer, der er handlet mellem interesseforbundne parter. Det betyder, at de to nye regler ovenfor under 1 og 2 ikke har selvstændig betydning for det rejste spørgsmål.

SKAT inddrager imidlertid ikke reglerne om ”bruger” i sin indstilling.

Med lovens § 8, stk. 9, er gruppen af brugere udvidet til at omfatte bl.a. forhandlere, leasingselskaber og udlejningsselskaber, når sådanne virksomheder indregistrerer biler, som udtages til eget brug. Dette blev beskrevet i bemærkningerne til L94 og er klart fremhævet i SKATs nyhedsbrev af 14. maj 2012, hvor det anføres:

”Forhandlere, der udtager et køretøj til eget brug, og en leasingvirksomhed, der erhverver et køretøj med henblik på leasing, anses som bruger på lige fod med alle andre.”

I overensstemmelse med udvidelsen af brugerkredsen gælder det, at når køberen er en forhandler, er den almindelige pris fremover også den pris, som f.eks. en forhandler kan tilforhandle sig og aftale med importøren, dvs. forhandlerens indkøbspris, forudsat at der er tale om uafhængige parter. Den almindelige pris er altså prisen forhandlet og aftalt mellem uafhængige parter. Tilsvarende gælder også bl.a. leasingselskaber og udlejningsselskaber.

I overensstemmelse hermed svarede ministeren under behandlingen af L 94 på spørgsmål 13 bl.a. følgende:

”Det afgørende for registreringsafgiftens størrelse er den værdi, der betales afgift af. Der kan således godt betales forskellig registreringsafgift af to ens biler, også efter lovforslagets regler, eksempelvis hvis et leasingselskab kan forhandle sig frem til en lavere pris ved køb af flere biler end en forbruger, der køber en enkelt bil.”

Allerede på dette grundlag skal svaret på det stillede spørgsmål være ’ja’.

Yderligere forhold

L94 indeholdt ved fremsættelsen et forslag til § 10a, stk. 4, om, at alle priser på solgte nye biler skulle indberettes centralt, og at der skulle udregnes gennemsnitspriser. Det var herefter gennemsnitspriserne, der skulle danne afgiftsgrundlag som den almindelige pris ved salg til bruger. Af konkurrencemæssige årsager

og af hensyn til den fri markedsprisdannelse blev denne bestemmelse fjernet under behandlingen af lovforslaget. Ministeren svarede på spørgsmål 11, at den foreslåede § 10a, stk. 4, ville udgå, idet "...det anerkendes, at brug af gennemsnit i et eller andet omfang kan mindske brugen af rabatter og hæmme en dynamisk prisdannelse..."

Anvendelsen af gennemsnitspriser ville have gjort registreringsafgiften til en stykafgift og ikke en værdiafgift. Anvendelsen af gennemsnitspriser ville have medført, at afgiften på biler, der blev solgt til priser under gennemsnitsprisen, ville overstige afgiftssatserne efter loven, og dermed være uhjemlet og ulovlig.

Lovens afgift på 180 pct. ville altså de facto blive højere end 180 pct. Dette er uhjemlet og ulovligt.

Det er imidlertid, som om SKAT nu via bindende svar forsøger at indføre en stykafgift på linje med gennemsnitsprisen. SKAT kalder det "den rigtige markedspris". For det første er det uforståeligt at anvende udtrykket "den rigtige markedspris", fordi det angiver, at der findes en forkert markedspris. For det andet vil anvendelsen af en sådan pris på helt samme måde som ved gennemsnitsprisen medføre, at afgiften vil blive højere end afgiftssatserne fører til.

I spørgsmålet er det oplyst, at forhandleren har solgt biler til både flådeejere og til forbrugere til samme pris, som forhandleren ønsker at udtage bilen til til eget brug.

Uanset disse oplysninger afviser SKAT i indstillingen, at udtagning til eget brug kan afgiftsberigtiges til de samme priser. SKATs argumentation nederst side 5 i indstillingen må forstås således, at de pågældende salgspriser efter SKATs opfattelse ikke udgør 'den almindelige pris ved salg til bruger'.

Følgen af SKATs standpunkt er, at heller ikke en forbruger kan købe en bil til forhandlerens indkøbspris og beregne registreringsafgiften af den faktiske pris.

Hvis SKAT er af den opfattelse, at afgiftsgrundlaget kan afvige fra faktiske priser, bliver alle sælgere af nye biler nødt til at tage forbehold over for køberne for afgiftens størrelse, også ved forhandleres salg af biler til forbrugere.

Ingen sælger kan forventes at ville indestå for, at afgiften er rigtigt opgjort, hvis SKAT opkræver yderligere afgift på et fiktivt grundlag, fordi den aftalte pris afviger fra SKATs opfattelse af, hvad den almindelige pris er. Forhandleren må dække sig ind ved over for forbrugeren at tage forbehold for afgiftens størrelse.

Der er heller ingen sælger, der uden forbehold over for køberne vil opkræve afgiften af en værdi, der afviger fra den aftalte pris, fordi sælgeren ikke kan være sikker på, at den valgte værdi vil opfylde SKATs opfattelse af den almindelige pris.

Disse usikkerheder er i sig selv så væsentlige, at de klart ikke er i overensstemmelse med loven. Usikkerhederne udtrykker det manglende hjemmelsgrundlag for SKATs opfattelse.

Ud over disse usikkerheder bliver såvel de afgiftspligtige som SKAT pålagt unødige administrative byrder.

Beregningsgrundlaget for registreringsafgiften er bilens almindelige pris indbefattet merværdiafgift. Hvis den aftalte pris efter SKATs opfattelse er for lav, vil SKAT forhøje værdien, og dermed vil der også blive beregnet et forhøjet momsbeløb, som registreringsafgiften skal beregnes af. De afgiftspligtige skal således kalkulere moms og fiktiv moms af samme salg.

Disse yderligere forhold bestyrker, at det stillede spørgsmål skal besvares med 'ja'.

Med L94 indførtes reelt tre forskelle i forhold til den hidtidige lov. Det er for det første reglen om, at registreringsafgiften ikke må beregnes af et lavere beløb end den pris, der er betalt for bilen. Denne regel er opfyldt i den foreliggende forespørgsel.

For det andet er det udvidelsen af gruppen af brugere til at omfatte forhandlere, leasingselskaber, udlejningselskaber mv. Denne regel er ligeledes opfyldt i den foreliggende forespørgsel.

For det tredje er det reglen om, at forbundne parter skal handle på armslængdevilkår. Dette forhold er ikke aktuelt i denne forespørgsel.

SKAT har ikke noget legalt eller reelt grundlag for at hævde, at afgiftsberegningen skal foretages på noget andet grundlag end forhandlerens indkøbspris.

SKATs indstilling og begrundelse

Spørgsmål 1

Det ønskes bekræftet, at spørger kan anvende sin indkøbspris som afgiftspligtig værdi på en fabriksny bil til demonstrationsbrug.

Lovgrundlag

Registreringsafgiftsloven (Lovbekendtgørelse nr. 221 af 26. februar 2013) § 8, stk. 1:

”Den afgiftspligtige værdi for et nyt køretøj er dets almindelige pris, indbefattet merværdiafgift, men uden afgift efter denne lov, ved salg til bruger her i landet på registreringstidspunktet eller, hvis told- og skatteforvaltningen inden køretøjets registrering udsteder bevis for afgiftsberigtigelsen, på tidspunktet for bevissets udstedelse. Den afgiftspligtige værdi må ikke være lavere end den pris, der er betalt for køretøjet, jf. dog § 9, stk. 4. I den afgiftspligtige værdi af nye køretøjer indregnes altid mindst 9 pct. i samlet avance for importør og forhandler. Den afgiftspligtige værdi må ikke indeholde negativ importøravance, jf. dog § 9, stk. 3 og 4. Såfremt told- og skatteforvaltningen konstaterer, at elementer, herunder avance, som indgår i beregningen af den afgiftspligtige værdi, overflyttes eller faktureres, så de ikke længere omfattes af den afgiftspligtige værdi, kan de transaktioner, hvor den pågældende overflytning eller omfakturering er konstateret, tilsidesættes i relation til afgiften.”

Registreringsafgiftsloven § 8, stk. 9:

”Stk. 1 finder tilsvarende anvendelse ved afgiftsberigtigelse af køretøjer på grundlag af såvel udtagelse til eget brug som salg til en virksomhed, der erhvervsmæssigt handler med eller udlejer motorkøretøjer, eller salg til en sådan virksomheds nærtstående.”

Forarbejder:

Af de almindelige bemærkninger til lovforslag L 94 2011/2012, vedtaget som Lov nr. 411 af 11. maj 2012, fremgår bl.a.:

”Biler, der af forhandlere udtages til eget brug, og biler, der erhverves af leasingselskaber, afgiftsberigtiges i dag i vidt omfang på et lavt prisgrundlag, den såkaldte mindstebeskatningspris. Denne lempelige praksis har baggrund i nogle Landsskatteretskendelser, jf. f.eks. SKM2003 128.LSR. Med lovforslaget vendes tilbage til lovens udgangspunkt, hvorefter afgiftsgrundlaget for et køretøj er køretøjets almindelige pris ved salg til bruger her i landet.”

”Grundlaget for beregning af registreringsafgiften er prisen ved salg til bruger her i landet inkl. moms, men ekskl. registreringsafgiften. Forhandlerne beregner registreringsafgiften på grundlag af salgsprisen. Efter gældende regler skal der i den afgiftspligtige værdi af nye køretøjer, indregnes mindst 9 pct. i samlet avance for importør og forhandler. Den afgiftspligtige værdi må ikke indeholde negativ importøravance.”

Det foreslås, at den afgiftspligtige værdi vedrørende registreringsafgiften værnes på yderligere tre måder i forhold til gældende ret, hvorefter et køretøj som hovedregel afgiftsberigtiges på grundlag af køretøjets almindelige pris ved salg til bruger her i landet, hvilket er den pris, en uafhængig køber betaler.

For det første foreslås, at den afgiftspligtige værdi som minimum skal være den pris, der er betalt for køretøjet, og at mindstebeskatningsprisen ikke uden videre kan anvendes ved udtagelse af et køretøj til eget brug.

For det andet at interesseforbundne virksomheder skal kunne godtgøre, at de køretøjer, de handler indbyrdes, i et ikke uvæsentligt omfang er blevet handlet til lignende priser mellem uafhængige parter.

For det tredje at der sker offentliggørelse af afgiftsgrundlag for alle afgiftsberigtigede køretøjer.

Formålet med disse tre elementer er, at leasingselskaber ikke skal kunne afgiftsberigtige køretøjer til mindstebeskatningsprisen, at fjerne den anvendelse af demobiler, der i dag foregår for at bringe afgiftsgrundlaget ned til mindstebeskatningsprisen, og at modvirke brug af markeds-mæssigt urigtige priser ved handler mellem interesseforbundne virksomheder.

Af de særlige bemærkninger til lovforslaget fremgår det bl.a.:

”Efter stk 9 skal registrerede virksomheder, der afgiftsberigtiger køretøjer til eget brug f.eks. med henblik på videreudlejning eller til demonstrationsbrug, anvende samme grundlag for beregning af afgiften, som ved almindeligt videre-

salg. Dette indebærer, at leasingvirksomheder, der erhverver et køretøj, der skal afgiftsberigtiges, vil være at anse som slutbruger. Og det indebærer, at en forhandler, der udtager en bil til eget brug, f.eks. til demonstration for kunder, vil skulle afgiftsberigtige køretøjet efter den almindelige pris for køretøjet ved salg til bruger her i landet.”

Praksis

Den juridiske vejledning 2013-1, afsnit E.A.8.1.5

Begrundelse

Efter registreringsafgiftslovens § 8, stk. 1 og stk. 9, er grundlaget for afgiftsberegningen køretøjets almindelige pris ved salg til bruger her i landet på registreringstidspunktet. Heri skal være indeholdt mindst 9 pct. i samlet avance for importør og forhandler, og der må ikke være indeholdt nogen negativ avance for importørvirksomheden.

Som det fremgår af bemærkningerne til L 94 2011/2012 var det sigtet med lovændringen, at gøre op med den hidtidige lempelige praksis med afgiftsberigtigelse af demobiler til brug i virksomheden på grundlag af mindstebeskatningsprisen. Der indførtes forskellige værn, herunder at den afgiftspligtige værdi aldrig må være lavere end den pris, der er betalt for køretøjet.

I bemærkninger til lovforslaget anføres det, at ”Med lovforslaget vendes tilbage til lovens udgangspunkt, hvorefter afgiftsgrundlaget for et køretøj er køretøjets almindelige pris ved salg til bruger her i landet.”

Under bemærkningerne til lovforslagets enkelte elementer (3.2.2.) anføres endvidere, at der ved ”... køretøjets almindelige pris ved salg til bruger her i landet” forstås ”den pris, en uafhængig køber betaler”.

Under lovforslagets punkt 4.1 anføres det, at forslaget skal ”... genetablere den almindelige pris ved salg til bruger her i landet som afgiftsgrundlag for registreringsafgiften af biler, også i forbindelse med leasing- og demobiler.”

Det anføres videre, at ”... den almindelige handelspris, som ligger til grund for afgiftsberigtigelsen svarer til den markeds-mæssigt rigtige pris for køretøjet.”

Som anført af spørger, blev der i forbindelse med behandlingen af L 94 2011/2012 afgivet svar til Skatteudvalget, hvoraf det fremgår, at ”Der kan således godt betales forskellig registreringsafgift af to ens biler, også efter lovforslagets regler, eksempelvis hvis et leasingselskab kan forhandle sig frem til en lavere pris ved køb af flere biler end en forbruger, der køber en enkelt bil.”

Det er imidlertid SKATs opfattelse, at en forhandlervirksomhed ikke kan anvende sin indkøbspris hos importøren - eller sin salgspris til en flådejer /leasingselskab - som grundlag for afgiftsberigtigelse ved udtagelse af en demobil til brug i virksomheden. Der vil typisk være tale om, at forhandleren udtager et enkelt eller nogle få køretøjer, som er indkøbt med henblik på videresalg.

I anmodningen om bindende svar anfører spørger: "... men der forekommer også salg til private til denne pris." Enkelte salg til private købere til den lave pris, kan efter SKATs opfattelse ikke ændre på, at grundlaget for forhandlerens afgiftsberigtigelse er den almindelige pris ved salg til bruger her i landet.

Det er "den rigtige markedspris" for køretøjet ved salg af et enkelt køretøj til en uafhængig køber, der er forhandlerens grundlag for afgiftsberigtigelse. SKAT har slået bilens udsalgspris op via [REDACTED]. Den vejledende udsalgspris til bruger her i landet oplyses til kr. 229.995.

Hvis spørgers indkøbspris anvendes som beregningsgrundlag, ville udsalgsprisen i stedet udgøre kr. 211.215.

På baggrund af ovenstående er det SKATs opfattelse, at spørger ikke kan anvende sin indkøbspris som afgiftspligtig værdi på en fabriksny bil til demonstrationsbrug.

SKAT finder ikke, at spørgers høringssvar giver anledning til en ændring af SKATs indstilling. Det fremgår af bemærkningerne til L 94 2011/2012 (vedtaget som Lov nr. 411 af 11. maj 2012), at en forhandler, der udtager en bil til eget brug, f.eks. til demonstration for kunder, vil skulle afgiftsberigtige køretøjet efter den almindelige pris for køretøjet ved salg til bruger her i landet. Og den almindelige pris for køretøjet ved salg til bruger her i landet svarer ikke til forhandlerens indkøbspris.

Indstilling

SKAT indstiller, at spørgsmål 1 besvares med nej.

Skatterådets afgørelse og begrundelse

Skatterådet tiltræder SKATs indstilling og begrundelse.

Svaret er bindende for skattemyndighederne i følgende periode

I 5 år, der regnes fra modtagelsen af svaret jf. SFL § 25, stk. 1.

Hvornår er svaret ikke bindende

Svaret er, jf. skatteforvaltningslovens § 25, stk. 2, ikke bindende i følgende tilfælde:

- hvis der sker ændringer i de faktiske forhold eller forudsætninger, der har været afgørende for svaret,
- hvis de love og bekendtgørelser, som har ligget til grund for svaret ændres,
- hvis det bindende svar er i strid med EU-retten.

Et svar, der vedrører fortolkningen af en dobbeltbeskatningsoverenskomst, er, jf. skatteforvaltningslovens § 25, stk. 3, ikke bindende, i det omfang en udenlandsk, respektive en færøsk eller en grønlandsk, skattemyndighed lægger en anden vurdering af det pågældende spørgsmål til grund.

Klagevejledning

Der kan klages både over svarets indhold og bindingsperiodens længde, hvis den er fastsat til mindre end 5 år.

Klagen skal være skriftlig og angive, på hvilke punkter det bindende svar anses for urigtig samt en begrundelse herfor. Der skal medsende det bindende svar i original eller kopi samt de dokumenter, som skal anvendes som bevis i sagen.

Klagen skal være modtaget i Landsskatteretten senest 3 måneder efter forespørgerens modtagelse af det bindende svar.

Klagen skal sendes til:
Landsskatteretten
Ved Vesterport 6, 6. sal
1612 København V.

Der koster 800 kr. at klage til Landsskatteretten. Beløbet skal vedlægges på check eller indbetales til bank, reg.nr. 0216 kontonr. 4069029361. Beløbet vil blive tilbagebetalt, hvis spørger får helt eller delvist medhold af Landsskatteretten eller ved en efterfølgende domstolsprøvelse af spørgsmålet.

Mulighed for omkostningsgodtgørelse

Det er i visse tilfælde muligt, at få tilskud til udgifter til rådgiver og anden sagkyndig bistand i forbindelse med klage. Reglerne om omkostningsgodtgørelse står i skatteforvaltningslovens kap. 19. Ansøgning om godtgørelse skal sendes til SKAT. Ansøgningsblanket (blanketnr. 02.008) kan evt. findes på www.SKAT.dk.

I henhold til skatteforvaltningslovens § 53, stk. 2 kan skattepligtige efter selskabsskattelovens §§ 1 eller 2 og skattepligtige efter fondsbeskatningslovens § 1, ikke opnå omkostningsgodtgørelse efter reglerne i skatteforvaltningslovens kap. 19 i forbindelse med eventuel påklage af afgørelsen.

Med venlig hilsen

Jonny Nehman Madsen

Jonny Madsen@Skat.dk
Direkte telefon 72389164